

РЕШЕНИЕ

№ 7746

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9976** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв.М. Г., против решение от 08.09.2021г., постановено по НАХД № 5701/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 23 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-198/22.03.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му при съществени процесуални нарушения, поради липса на мотиви. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно се поддържа искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в

депозирани по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-198/22.03.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с, ал. 1, т. 2, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева, за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-198/22.03.2021г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Ш..

Според задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, на 29.07.2020 г. в [фирма] е заведена претенция № [ЕГН] по подадено уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“ от Й. Н. Й. във връзка с настъпило застрахователно събитие - увреждане на лек автомобил „М. 6“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Г. Я., вследствие на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 28.07.2020 г., по вина на водача на лек автомобил „Ш. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Отговорността на последния е застрахована при дружеството-жалбоподател на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За настъпилото ПТП е съставен двустранен констативен протокол № 26-1/28.07.2020 г.

На датата на завеждане на претенцията - 29.07.2020 г., пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера й. На лек автомобил „М. 6“ с рег. В3159НР е извършен оглед на 29.07.2020г., въз основа на който на същата дата е изготвен опис на щета № 1, в който са посочени констатираните щети. В опис е отразено, че предстои следващ оглед, като на 25.08.2020 г. такъв е извършен, за което е съставен опис заключение на щета на МПС. На 25.08.2020 г. пред ЗД [фирма] е представено удостоверение за банкова сметка от собственика на лек автомобил „М. 6“ с рег. [рег.номер на МПС] – Г. Л. Я.. След 25.08.2020 г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. Служител на ЗД [фирма] изготвил калкулация на щетата от 29.07.2020 г. и доклад от 28.08.2020 г., съгласно който е определен размер на обезщетение от 994,56 лв., което да бъде изплатено на Г. Л. Я.. На 03.12.2020 г. Я. депозирала в дружеството заявление, че не е постъпило плащане и моли да бъдат предприети необходимите действия. С

писмо изх. № ОК-799813/30.12.2020 г. застрахователят отговорил, че ликвидационната преписка е приключена с решение за изплащане на застрахователно обезщетение.

На 02.02.2021 г. Г. Л. Я. подаде жалба в КФН с вх. № 91-02-140/02.02.2021 г. поради липса на произнасяне по заведената от нея в ЗД [фирма] претенция. Във връзка с подадената жалба е извършена проверка в КФН, в рамките на която с писмо с изх. № 91-02-140/03.02.2021 г. от застрахователното дружество е изискано писмено становище по случая, ведно със заверени преписи от всички документи по претенция № [ЕГН]. В отговор постъпило писмо с вх. № 91-02-140/12.02.2021 г. от ЗД [фирма], в което е взето отношение по същество и са представени изисканите доказателства, включително и платежно нареждане от 10.02.2021 г. за превод на сумата от 994,56 лв. с получател Г. Л. Я..

След запознаване с представената документация свидетелят В. Р. Ш. на длъжност „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН, приел, че на 17.09.2020 г. в [населено място] ЗД [фирма] е извършило нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, поради което съставил АУАН № Р-06-120/24.02.2021 г. в присъствие на упълномощен представител на нарушителя и на двама свидетели, което се удостоверява от техните подписи. На датата на съставяне на АУАН, препис от същия е връчен на пълномощника, като в акта не са изложени възражения срещу него, такива не са постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № Р-10-198/22.03.2021 г. на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, връчено на 29.03.2021 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 2500 лв. на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2 пр. 2 вр. ал. 1, т. 2, вр. параграф 1, т. 51 от ДР от КЗ и чл. 648, ал. 1 КЗ за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ. Административнонаказващият орган приел, че нарушението е извършено повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-821/17.09.2019 г. (влязло в сила на 16.03.2020г.).

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане, съответно не по-късно от 16.09.2020г. за заведената застрахователна претенция, Софийският районен съд правилно е извел изводи, че е допуснато нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция по застраховка "Гражданска отговорност" или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Мотивирал е, че дружеството е санкционирано многократно за поредица подобни нарушения, с влезли в сила наказателни постановления, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение. Обосновал е, че извършеното не представлява маловажен случай.

Решението на Софийския районен съд е правилно, по следните съображения: Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива

не са представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление са съставени съобразно нормите на ЗАНН.

Въззивният съд мотивирано е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ. В случая дружеството е следвало да се произнесе до 16.09.2020г., считано от 25.08.2020г. - датата на завеждане на претенцията, когато са представени и всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. По делото не е спорно, че застрахователното дружество се е произнесло извън този срок, като с колко дни е закъснението в произнасянето, при конкретната хипотеза е обстоятелство, което не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора за наличие на маловажен случай на нарушение. С Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК, ВКС не е направено разграничение относно приложимостта на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН спрямо формалните или резултатни административни нарушения, като горепосочената разпоредба се прилага спрямо двата вида нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, вр. с чл. 93, т. 9 от НК, за да се определи един случай като "маловажен" се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на престъпление /в случая нарушение/ от съответния вид. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. При преценка характера на извършеното нарушение и неговите обективни проявления настоящият касационен състав не може да приеме, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Неизпълнението на задълженията по КЗ, касаят значими обществени отношения, за неспазването на задълженията по които, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл. 644 от КЗ. В действителност този вид нарушения са формални, поради което, предвид извършеното нарушение в условията на повторност, този факт не е достатъчен, за да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на решението на Софийския районен съд.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.09.2021г., постановено по НАХД № 5701/2021г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.